

हे अग्ने रय्या धनेन सह निवर्तस्व किं च धारया जलधारया वृष्टिपया वि-
श्रतः परि सर्वेषां तृणधान्यलतापादपानामुपरि पिन्वस्व सिञ्च पिन्वतिः सेच-
नार्थः । कीदृश्या धारया विश्वप्स्या प्सा भक्षणे विश्वैः प्सायते भक्ष्यते पीयतः इ-
ति विश्वप्स्यतीत्या यद्वा विश्वप्स्या सर्वजनोपभोग्यया धारया धनधारया सर्वतः
परि सर्वतोऽधिगतैरर्थैः पूर्यमाणया पिन्वस्व सिञ्च अनवह्निन्नधनदानेन पुनः-पु-
नराप्यायस्वेत्यर्थः ॥ १० ॥

आ त्वाहार्पमन्तरभूर्ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः ।

विशस्वा सर्वा वाञ्छन्तु मा तद्वाङ्मधिभ्रशत् ॥ ११ ॥

का° [१६.५.१६.] उपरिनाभि धारयन्ना त्वाहार्पमित्यभिमन्त्रयते । नाभिरुपर्युष्या-
ग्निं धारयन्तमभिमन्त्रयतः इति सूत्रार्थः ॥ अग्निव्यनुष्टुब्धुवदृष्टा । हे अग्ने अहं त्वा-
माहार्पमाहृतनानस्मि आङ्पूर्वस्य कुरतेर्लङि उत्तमैकवचनम् त्वं च अन्तरभूः उ-
खामध्येऽवस्थितोऽसि । अविचाचलिरत्यन्तं चलनरहितो ध्रुवः स्थिरः सन् तिष्ठ
विचलतीति विचाचलिः यङुक्तादिन् । किं च सर्वा विशः प्रजाः त्वा त्वां वाञ्छन्तु
यद्वा सर्वा विशः सर्वाण्यन्नानि त्वां वाञ्छन्तु अन्नानि तवोपतिष्ठन्तु अन्नं वै विश
इति श्रुतेः [६.७.३.७.] । इदं राष्ट्रं त्वत् तत्तः सकाशान्मा अधि भ्रशत् अयं जन-
पदस्वत्तो मापभ्रश्यतु शून्यो मा भूत् अस्मिन्राज्ये स्थित्वा सर्वाः प्रजाः पाहीत्यर्थः ।
यद्वा श्रीर्वै राष्ट्रं मा तद्भीरधिभ्रशदिति श्रुतेः [६.७.३.७.] श्रीः तत्तो मा भ्रश्यतु
भ्रंशु अधःपतने पुषादित्वाच्चेरङ् न माञ्जोगः इति [पा° ६.४.७४.] अउभावः ॥ ११ ॥

उत्तमं वरुण पाशमस्मद्वाधमं वि मध्यमं श्रयाय ।

अथा वयमादित्य व्रते त्वानागसोऽअदितये स्याम ॥ १२ ॥

का° [१६.५.१७.] पाशाऽउन्मुच्योत्तममिति । रुक्मपाशशिव्यपाशौ गलाद्वा-
र्धमार्गेण निष्काशयतीति सूत्रार्थः ॥ वरुणदेवत्या त्रिष्टुप् श्रुनःशेषदृष्टा । उदित्यु-
पसर्गोऽव वि एतावपि श्रययेत्यनेन सम्बध्यन्ते । हे वरुण उत्तममुत्तमाङ्गि शिर-
सि स्थापितं तदीयं पाशमस्मत् अस्मत्तः सकाशात् उत् श्रयय उत्कृष्य विनाशय
अधममधमाङ्गि पादप्रदेशे स्थापितं तत्पाशमवश्रयय अवकृष्यास्मत्तो विनाशय म-